

Privesc la compoziția asta fotografică pe care tu ai făcut-o, **Afke Kuipers**... E un simbol pe care vreau să-l înțeleg în toată semnificația lui. Ești micuță și un om mare te ține în palma lui. Nu, din păcate, acum nu mai ești nici mare, nici mică... Ești doar suflet, ținut în palmă de Dumnezeu, care poate ajunge pe orice continent, inclusiv în Africa, unde a hotărât să te ia sub ocrotirea lui eternă...

Afke Kuipers, o fată de 25 de ani din Groningen, Olanda, era voluntară într-un grup de tineri europeni care doreau să aducă puțină alinare unor copii loviți de soartă, de sărăcie, de boli și de neștiute pericole la tot pasul. Nici Afke n-a știut ce primejdie mortală o aștepta, perfidă, aproape, dureros de aproape, de locul unde ea și alți tineri, printre care și români, se întorceau în tabăra lor de odihnă.

Pe 8 martie 2013, voluntarii europeni se întorceau acasă. Veneau din Akplabanya și Lekpongunor, două localități din Ghana despre nu cred să fi știut cineva până acum. Afke își cumpărase o mașină acolo, pentru a se putea deplasa mai ușor până la locul unde lucra voluntară. Mai mult ca sigur asta a atras atenția arborigenilor (n-am tehnoredactat greșit, vă asigur!)... Cine are mașină, are bani, nu-i așa? Mașina era cumpărată pe bani puțini, la mâna a doua, sau cine știe la a câta...

„Pe-o scurtătură, la 2 străzi distanță de casa noastră, suntem atacate de două motociclete, 2 bărbați pe fiecare motocicletă, înarmați. Afke era la volan. După o urmărire ca-n filme, în încercarea de-a găsi niște oameni pe stradă, a oprit mașina. Amenințate cu violență, stând încă în mașină, eram jefuite în plină zi, pe stradă, sub ochii vecinilor ce priveau ca la circ. Ce vedeau tot și nu făceau nimic... Ni s-a cerut să le dăm tot ce avem. Au tras. Am țipat cât am putut de tare. Dar nu pe mine mă durea. Iar ea n-a mai țipat... Ei i-au luat glasul și lumina din ochi.”

Scrie

Corina Goruian

, care a văzut tot... A văzut tot, pentru că era acolo, în mașină, în momentul jafului armat.

Poate vă gândiți că în lumea asta sunt multe întâmplări tragice. De ce neapărat am vrut să scriu

despre Afke Kuipers și tragedia ei? Pentru că una dintre supraviețuitoarele atacului mișelesc este din

Săpânța!

Și ea era voluntară în Ghana!

Afke Kuipers avea 25 de ani...O vârstă la care omul se gândește la lucruri frumoase și are gânduri bune pentru toți oamenii...

„Un fluture! Îți amintești? Asta ai zis că ești, la întâlnirea noastră, a tuturor, luna trecută. Sau stadiul dinainte, când nu zbori încă, doar cunoști și crești, și te dezvolti. Și încă nu te-arunci în lumi necunoscute, nu-ți deschizi aripile-n zbor, nu pleci. Dar ai zburat...”

Mulțumesc Corinei Goruian care mi-a oferit șansa să-i folosesc

[blogul](#)

și în aceeași măsură mulțumesc

Mariei Turda

, curajoasa fată din Săpânța, și ea voluntar în Africa, amenintată și atacată într-o seară, departe de casă, când niciun semn nu avea să prevestească ce avea să urmeze...

Cu Maria Turda am convenit să-i iau un interviu. Veți afla lucruri interesante, veți fi surprinși de maturitatea gândirii Mariei și de curajul ei de a merge mai departe. Cât de curând, despre toate acestea!